

[Schlüter.]

ger alene — hos regeringen. Derfor må jeg advare mod, at folketinget i en konkret sag griber ind.

Jeg havde i går et spørgsmål til statsministeren i spørgetiden, og statsministeren svarede, at han erkendte, at ansvaret for lov og orden hviler på regeringen. Den erkendelse er jeg glad for. Den er jo også naturlig. Man kan diskutere, om samfundsmyndigheden burde være sat ind tidligere, og det kunne jeg være tilbøjelig til at have ønsket mig, men det er nu engang efter vort system regeringen, der må vælge de midler, der skal anvendes i de enkelte situationer. Det er regeringens ansvar at standse følgerne af den ulovlige konflikt. Hvis ikke regeringen kan eller vil, så kan folketinget skaffe landet en anden regering — og det kunne fremskridtspartiet for resten have medvirket til allerede i februar måned. Skulle folketinget vedtage noget som helst fornuftigt i dag i anledning af konflikten, så skulle det være en henvisning til grundlovens bestemmelse om magtens tredeling og en understregning af, at det nu engang er regeringen, som har ansvaret for, at lov og orden opretholdes.

Derpå vil jeg gerne gå til de andre emner, det er naturligt at behandle under denne afslutningsdebat. Hvis jeg skal karakterisere de sidste 12 måneder, så vil jeg sige, at det har været de spildte mulighedsperiode. Vi har haft en række økonomiske problemer, som har været brændende, men løsningerne er ikke fundet. Egentlig har det været ganske banale problemer, som med lethed kunne være løst, hvis vi havde haft det fornødne samarbejde først og fremmest mellem landets to største partier, som i dette øjeblik har et mandatflertal bag sig i folketinget, og hvis vi havde haft et ansvarligt samarbejde mellem regeringen på den ene side og arbejdsmarkedets parter på den anden, hvor man havde søgt at erkende, at reallønspolitik er bedre end pengelønspolitik.

Når jeg siger, det har været banale problemer, som med lethed kunne være løst, så kan jeg henvise til Sverige. På trods af det internationale konjunkturtilbagefald har Sverige klaret sig igennem med højere beskæftigelse og højere produktion. Det kan et lille land nemlig, når det fører den rette økonomiske politik, på trods af en international afmatning. Hos os er det gået skidt.

Jeg mener, at kaster vi blikket fremad, så burde et flertal kunne samle sig om, at vi først og fremmest løser problemerne gennem en styrkelse af omsætningen og produktionen ved at skabe øget mulighed for, at erhvervslivet selv kan gennemføre den ekspansion, vi har brug for. Regeringens hidtidige politik over for beskæftigelsesvanskelighederne mener vi har taget alt for lidt hensyn til erhvervene, og det samme mener jeg egentlig også gælder den forrige regering. Vi mener, de to største partier har et tungt ansvar for den nuværende beskæftigelsessituation. Fejltagelserne begyndte for mere end et år siden, da man i stedet for at starte med indkomstpolitik pålagde erhvervslivet nye byrder. Derfor blev først og fremmest Danmark ramt, da konjunktoren skiftede. Det manglede ikke på advarsler. Vi advarede sidste forår de to store partier, da de gennemførte den tvungne opsparing. Vi advarede, da man forhøjede aktieselskabskatten, og sådan kunne jeg nævne andre eksempler, der ligger et år tilbage. Vi sagde, at disse ting ville forøge og forstærke arbejdsløsheden, der var på vej, men man ville ikke lytte. Det er livsnødvendigt for Danmark at blive konkurrencedygtigt, for konkurrenceerhvervene skal kunne føre an, når konjunkturerne igen bliver positive.

Men foreløbig har man belastet konkurrenceerhvervene med et avancement, der betyder færre kræfter til at deltage i det økonomiske opsving, når det kommer. Vist har vi gennemført en skattelettelse, men de fleste af de store valutaskabende virksomheder står jo uden for skattelettelsen, fordi de er aktieselskaber. De har endda fået en skærpelse. På disse områder er det altså nærmest en antibeskæftigelsespolitik, der er ført.

Ikke mindst fordi det konservative folkeparti i skatteudvalget har rykket, fik vi nogle af de erhvervsvenlige forslag ført igennem i folketinget, men først da der kun manglede nogle få dage i folketinget, kunne man besinde sig på at anvende nogle af kræfterne på dette område. Det skulle være gjort for et år siden, og det blev alt for lidt.

Jeg henstiller til folketinget at hæfte sig meget ved den liste over den nødvendige lovgivning, som Erhvervenes Skatteudvalg har fremlagt. Det er en plan, som vil betyde, at erhvervslivet lettere kan ekspandere,